

Fællesorganisationen gaar under alle Omstændigheder ud fra, at en Lovgivning paa dette Omraade fortsættes ogsaa efter de nugældende Lovbestemmelers Udløb. Men det maa være indlysende, at Smørordningen i den nugældende Form kun er en meget ringe Hjælp for Mejeribruget; det kan anslaaes, at Hjemmemarkedsafgiften for Tidsrummet 15. December 1933—31. Oktober 1934 vil udgøre ca. 15 Mill. Kr., men heraf vedrører 4 & 5 Mill. Kr. Mælkeproducenternes eget Smørforbrug, saaledes at Landbrugets Udbytte af Smørordningen kun andrager 10 & 11 Mill. Kr., et Beløb, der er forsvindende lille i Sammenligning med den ovenfor nævnte Tilbagegang paa 285 Mill. Kr. i Mælkeproduktionens Værdi siden 1929. Der maa derfor — hvis man vil undgaa Ødelæggelse af Mejeribrugets Produktionsapparat — træffes anderledes dybtgaaende Foranstaltninger, og i saa Henseende skal man tillade sig at henvise til tidligere Henvendelser fra Fællesorganisationen til Regering og Rigsdag.

I en Skrivelse af 10. August 1933 til Landbrugsministeriet har man fremhævet den samfundsmæssige Betydning af, at Mejeriproduktionen opretholdes i et Omfang, der nogenlunde svarer til det forhaandenværende Produktionsapparats Kapacitet, og af, at vi om muligt bevarer vor forholdsmæssige Andel af de udenlandske Markeder. Dette sidste vanskeliggøres meget derved, at vore betydeligste Konkurrenter, New Zealand og Australien, nyder Fordelen af en Toldfriheds-Præference paa det engelske Marked paa ca. 34 Øre pr. kg, hvorved det danske Mejeribrugs Konkurrenceevne forringes tilsvarende. For saa vidt det imidlertid ikke er muligt at tilvejebringe en Ordning, hvorved det danske Mejeribrug stilles lige i Konkurrencen paa de udenlandske Markeder, maa Bestræbelserne rettes imod at skaffe lønnende Afsætning for et større Smørkvantum paa Hjemmemarkedet; men dette kan sikkert kun ske ved en Begrænsning af Margarineproduktionen. Da man finder det betimeligt, at der til Margarineproduktion fortrinvis anvendes hjemmeproducerede Raavarer, har man foreslaaet Indskrænkningen af Margarineproduktionen foretaget derved, at Indførselen af udenlandske Raastoffer til Margarineproduktion begrænses til mindst Halvdelen af Indførselen i 1933. Dette rimelige Krav maa Fællesorganisationen fremdeles fastholde, og man kan ikke undlade at benytte denne Lejlighed til igen at udtale sin Forundring over, at Landbrugsministeren til Dato ikke har benyttet sig af den i Maj 1933 givne Bemyndigelse til at paabyde Anvendelse af indtil 12½ pCt. dansk Svinefedt ved Fremstilling af Margarine. Endelig tillader man sig at erindre om, at Fællesorganisationen gentagne Gange over for Regering og Rigsdag har peget paa Muligheden af, at der ad valutamæssig Vej eller paa anden Maade gennemføres en yderligere Tilpasning af Landbrugets Indtægter til det herskende Udgiftsniveau.

Med Henblik paa, at Loven om Smørordningen udløber den 31. Oktober d. A., og da man gaar ud fra, at Regering og Rigsdag derfor i den allernærmeste Tid staar over for Forhandlinger om en Fortsættelse af denne Lovgivning, skal Fællesorganisationen paa ny indtrængende henstille, at der ud over en Forlængelse af de i denne Lov truffne Bestemmelser nu træffes Foranstaltninger til en virkelig effektiv Forbedring af Mejeribrugets Økonomi.

Paa Fællesorganisationens Vegne:

S. Overgaard.

L. P. Frederiksen.